

Iz recenzije dr. sc. Marine Blagaić Bergman

Ovo djelo sintetizira cjeloživotno znanstveno, istraživačko, muzejsko i praktično djelovanje autorice. Na jednome mjestu okuplja znanja i izvore o folklornom nasljeđu otoka Hvara. Detaljni opisi materijala, nošnji i njezinih pojedinih dijelova koji su se s različitih strana svijeta nabavljali za izradu i nošenje, pa su pritom otkrivali i status osoba koje ih nose, zajedno s nakitom, oglavljima pa i ponašanjem tijekom plesnih zabava i društvenih okupljanja, zahvaljujući temeljitom i sustavnom načinu izlaganja i opisa, značajni su doprinos dokumentiranju tradicijskoga života otoka Hvara. Autorica s vrlo konkretnim opisima daje kontekst izvedbi u prošlosti, u kojima se ocrtavaju uloge pojedinaca u zajednici, način života i zabavljanja u svakodnevnom i u blagdanskom životu otoka. Služi se i materijalima, tekstovima s društvenih mreža koji su odnedavno postali i vrijedan etnografski materijal, čime je i u metodološkom pristupu ovo djelo suvremeno i ide ukorak s vremenom. Znanstvenost i stručnost djela, uz navođenje svih bibliografskih jedinica, kazivača i arhiva iz kojih su prikupljeni podaci, ogleđa se u kritičkom osvrtu na relevantne izvore, vrlo argumentiranom te pritom refleksivnom načinu pisanja što djelo ujedno otvara najširoj čitateljskoj publici. Bilježenja sjećanja zajednice koju čine vrijedni pojedinci, autoričini kazivači iz pozicije *insajderice* rezultiralo je jedinstvenom otočnom etnografijom te je vrijedan prilog poznavanju hvarske i jadranske kulture života u najširem smislu značenja, kao i inspirativan primjer dokumentiranja lokalne baštine.

Riječima autorice: „Skupljamo i nastojimo sačuvati kulturne relikte svih povijesnih razdoblja, kako *in situ*, tako i u muzejima i muzejskim zbirkama različitih sadržaja: arheološke, pomorske, etnografske, vinogradarske, ribarske, zbirke crkvenog ruha i umjetnina, zbirke slika itd. Pisane su knjige, znanstveni i stručni radovi, vodiči, monografije na temu povijesti, kulture, gospodarstva, prirodnih ljepota, flore i faune, turizma itd. Pišu se i nadalje, ali čini nam se nikad toliko da bi bilo dostatno. Pisano je i o folklornoj baštini, o tradiciji plesa i pjesme, običaja i načina odijevanja, o tom veoma krhkom i lako potrošnom dijelu kulture, no mnogo manje nego o ikojem drugom obliku baštine. Ne umanjujući vrijednost i značaj već napisanog, koje je za daljnja istraživanja neophodno i nezaobilazno, nametnula se potreba kompleksne obrade folklorne baštine otoka Hvara u međusobnoj korelaciji svih njenih sastavnica. Nameće se potreba pisati o folklornoj baštini otoka Hvara, i to ne samo stoga što je bitno različita od svoje uže ili šire kulturne i etnološke okolice i profila građanske kulture (jer je ona upravo to – građanska). Ne zato što je bogatija ili siromašnija od drugih, možda zanimljivijih i originalnijih sredina, već jednostavno stoga što je postojala. Ali najviše stoga što je hvarska folklorna baština jedan cvijet u vijencu, jedna perla u ogrlici, jedna nota u pjesmi, jedan zvuk u svirci, što sve zajedno čini ukupnost hrvatske kulturne baštine, koja je jedan od najznačajnijih uporišta kulturnog i nacionalnog identiteta hrvatskog naroda.“